

Ταξίδι στο κέντρο της γης

Το «Ταξίδι στο κέντρο της γης» είναι μυθιστόρημα επιστημονικής φαντασίας του Ιουλίου Βερν, που εκδόθηκε για πρώτη φορά το 1864, ενώ έχει διασκευαστεί για το θέατρο.

Υπόθεση

Η ιστορία ξεκινά μια βραδιά του Μαΐου του 1863, στην πόλη Αμβούργο της Γερμανίας. Ο καθηγητής ορυκτολογίας, δόκτωρ Λίντενμπροκ, και ο ανιψιός του, Άξελ, περιεργάζονται ένα αρχαίο ισλανδικό βιβλίο, όταν ανακαλύπτουν μέσα σε αυτό ένα παλιό κρυπτογράφημα, το οποίο υπογράφει κάποιος Άρν Σάκνασσεμ.

Ο Σάκνασσεμ λέει ότι κατάφερε να φτάσει στο κέντρο της γης και δίνει οδηγίες για το πώς μπορεί να βρει κανείς την είσοδο για εκεί. Αναφέρει ότι το σημείο αυτό βρίσκεται στην Ισλανδία, στο σβησμένο ηφαίστειο Σνίφφελ, κοντά στην κορυφή του βουνού Σκάρταρις. Εξηγεί ότι στα μέσα του καλοκαιριού η κορυφή του Σκάρταρις ρίχνει τη σκιά του σε κάποιο άνοιγμα του παλαιού κρατήρα, από όπου αρχίζει ο δρόμος προς το κέντρο της γης.

Ο καθηγητής, παρά τις αντιρρήσεις του Άξελ, τον πείθει να τον ακολουθήσει. Αφού εφοδιαστούν με τις απαραίτητες προμήθειες που θα χρειαστούν, βρίσκουν έναν οδηγό και ξεκινούν. Οι περιπέτειές τους όμως αρχίζουν πριν ακόμα φτάσουν στο Σνίφφελ, με έναν τρομερό ανεμοστρόβιλο, από τον οποίο γλιτώνουν την τελευταία στιγμή. Ωστόσο, συνεχίζουν την πορεία τους και βρίσκουν την είσοδο του κρατήρα.

Στην περιπετειώδη πορεία τους προς το κέντρο της γης θα συναντήσουν αλλόκοτα και προϊστορικά πλάσματα, θα διασχίσουν θαλάσσιες λάβες, θα περάσουν μέσα από μυστηριώδεις στοές, θα χαθούν, θα κινδυνεύσουν και θα σώσουν ο ένας τον άλλο, μέχρι να βρουν τελικά μια έξοδο προς την επιφάνεια της γης, μέσα από ένα ηφαίστειο στην Ιταλία.